

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/423/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115227593
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5115227593.3

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci žalobcu: Obvodné stavebné bytové družstvo Žilina, so sídlom Tulsá 33, 010 08 Žilina, IČO: 00 176 265, právne zastúpené Advokátskou kanceláriou JUDr. Ing. Martin Chlapík, s. r. o., so sídlom Sládkovičova 13, 010 01 Žilina, IČO: 47 253 339, proti žalovanej: M. G., T.. XX.XX.XXXX, U. H. W. XXX/X, XXX XX M., Š. B. G., o zaplatenie 3.145,85 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.145,85 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.145,85 eur od 14.09.2015 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 11.09.2015 podanou na Okresnom súde Žilina dňa 14.09.2015 proti žalovanej domáhal rozhodnutia, ktorým by bola žalovaná zaviazaná zaplatiť mu sumu 3.145,85 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.145,85 eur odo dňa 14.09.2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.
2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že ako správca bytového domu vyúčtoval skutočné náklady spojené s užívaním bytu žalovanej: za rok 2012 vo výške 1.997,61 eur, pričom žalovaná uhradila skutočné náklady len čiastočne, a to vo výške 900,- eur, čo predstavuje rozdiel medzi skutočnými nákladmi a poukázanou platbou 1.097,61 eur, za rok 2013 vo výške 2.158,97 eur, pričom žalovaná uhradila skutočné náklady len čiastočne, a to vo výške 1.200,- eur, čo predstavuje rozdiel medzi skutočnými nákladmi a poukázanou platbou 958,97 eur a za rok 2014 vo výške 2.189,27 eur, pričom žalovaná uhradila skutočné náklady len čiastočne, a to vo výške 1.100,- eur, čo predstavuje rozdiel medzi skutočnými nákladmi a poukázanou platbou 1.089,27 eur. Vyúčtovanie za rok 2012 a 2013 zaslal žalovanej poštou, ktorá si poštu neprebrala. Vyúčtovanie z roku 2014 si prevzala osobne a potvrdila ho podpisom na podpisovom hárku. Keďže žalovaná je v omeškaní so zaplatením úhrad za poskytnuté služby, uplatňuje si tiež zákonný úrok z omeškania odo dňa podania žalobného návrhu do zaplatenia.
3. Súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu platobným rozkazom č. k. 6C/423/2015-35 zo dňa 10.11.2015. Keďže žalovaná podala v zákonnej lehote proti platobnému rozkazu odpor zo dňa 08.04.2016, došlo zo zákona v zmysle ust. § 174 ods. 2 O.s.p. k zrušeniu platobného rozkazu v celom jeho rozsahu.
4. Žalovaná v podanom odpore namietala vyúčtovanie platieb za rok 2012 a 2013 z dôvodu, že išlo o neskutočne vyčíslené vysoké náklady. Zároveň k týmto vyúčtovaniam namietala, že jej neboli doručené. Pokiaľ ide o vyúčtovanie za rok 2014, žalovaná namietala, že vyúčtované náklady za teplo a ohrev vo výške 534,- eur boli vo vzťahu k predpísaným zálohovým platbám vo výške 435,- eur neprimerané. Súčasne žalovaná namietala, že z nedoplatku 72,01 eur predsa nemôže vzniknúť dlh 1.089,27 eur. Napokon žalovaná požadovala, aby jej súd neuložil povinnosť zaplatiť úroky z omeškania a nahradiť žalobcovi trovy konania, a to vzhľadom na to, že sa momentálne nachádza v zlej životnej situácii a má vážne zdravotné problémy.

5. Súd vec prejednal a vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 02.05.2017, a to v neprítomnosti strán sporu a v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu. Od predvolania žalobcu na pojednávanie súd upustil podľa ust. § 178 ods. 1 CSP. Žalovaná mala predvolanie na pojednávanie doručené náhradným spôsobom podľa ust. § 111 ods. 3 CSP dňom 06.04.2017, keďže si zásielku s predvolaním na pojednávanie adresovanú na adresu jej trvalého pobytu podľa oznámenia poštového doručovateľa v odbernej lehote neprevzala a táto sa vrátila súdu dňa 06.04.2017. Žalovaná svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila a ani nepožiadala o jeho odročenie.

6. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe s tým, že s poukazom na ním na pojednávaní predložený rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 14C/59/2009-90 zo dňa 01.07.2010 uviedol, že žalovaná v období rokov 2012 až 2014 užívala dotknutý byt bez právneho dôvodu. Pokiaľ ide o odpor žalovanej proti vydanému platobnému rozkazu, žalobca sa k nemu vyjadril tak, že je zrejmé, že sa jedná o účelové konanie zo strany žalovanej s cieľom vyhnúť sa zaplateniu peňažného dlhu, resp. s cieľom oddialiť splnenie tejto svojej povinnosti, nakoľko žalobca neeviduje zo strany žalovanej žiadnu sťažnosť v súvislosti s vyúčtovaniami nákladov spojených s užívaním bytu za roky 2012, 2013 a 2014. Teda má za to, že žalovaná s uvedenými vyúčtovaniami súhlasila, brala ich na vedomie a akceptovala.

7. Súd tak vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi produkovanými žalobcom (keďže žalovaná súd zásadne predložila spolu s odporom listinné dôkazy, ktoré produkoval samotný žalobca spolu so žalobou a ďalšie listiny, ktoré však nemali relevanciu k premetu konania), pričom dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

8. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 14C/59/2009-90 zo dňa 01.07.2010, ktorý podľa doložky na nej vyznačenej nadobudol právoplatnosť dňa 09.07.2016, vydanom v konaní o žalobe Obvodného bytového družstva v Žiline (žalobcu) proti M. G. (žalovanej) o uloženie povinnosti vysťahovať sa z družstevného bytu, uložil žalovanej povinnosť vypratať 3-izbový byt č. XX nachádzajúci sa na prízemí vo vchode 2 bytového domu súp. č. XXX, zapísaného na LV č. XXXX, k. ú. M. na adrese W. Č.. X. M. (ďalej len „predmetný byt“) a z bytu sa vysťahovať a odovzdať kľúče žalobcovi do 15 dní po zabezpečení primeranej bytovej náhrady zo strany žalobcu. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že v danom prípade na základe rozhodnutia predstavenstva OSBD v Žiline č. 3/97/práv. zo dňa 04.02.1997 bolo rozhodnuté o vylúčení žalovanej z družstva, a to z dôvodu opakovaného porušovania členských povinností, neuhradením skutočných nákladov za užívanie predmetného bytu, ktoré v čase rozhodnutia predstavovali sumu 10.741,30 Sk. Uvedené rozhodnutie bolo žalovanej doručené dňa 07.02.1997. Keďže sa žalovaná proti rozhodnutiu neodvolala, v uvedený deň doručenia nadobudlo predmetné rozhodnutie aj právoplatnosť. Zánikom členstva žalovanej v bytovom družstve zanikol podľa ust. § 714 Občianskeho zákonníka priamo zo zákona aj jej nájom k predmetnému bytu.

9. Podľa vyúčtovania nákladov spojených s užívaním predmetného bytu adresovaného žalovanej za rok 2012 VS: XXXXXXXX (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 6 spisu) boli predpísané žalovanej zálohové platby v celkovej sume 2.006,36 eur, pričom skutočný náklad bol vyčíslený na sumu 1.997,61 eur. Rozdiel medzi predpísanými platbami a skutočným nákladom bol tak vyúčtovaný v sume preplatku 8,75 eur. Stav konta po vyúčtovaní k 31.12.2012 bol vyúčtovaný v sume nedoplatku 4.491,05 eur.

10. Z fotokópie listovej zásielky žalobcu adresovanej žalovanej označenej ako „XXXXXXXX/Vyúčt. XXXX“ (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 12 spisu) vyplýva, že žalovaná si podľa oznámenia poštového doručovateľa túto zásielku v odbernej lehote neprevzala a dňa 11.06.2013 bola vrátená žalobcovi späť.

11. Podľa sumárnej analýzy platieb žalovanej za obdobie roku 2012 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 6 spisu) žalovaná uhradila žalobcovi v súvislosti s užívaním predmetného bytu v roku 2012 celkovo sumu 900,- eur, a to v nasledovných platbách: dňa 12.03.2012 v sume 100,- eur, dňa 28.03.2012 v sume 100,- eur, dňa 20.04.2012 v sume 100,- eur, dňa 11.07.2012 v sume 100,- eur, dňa 21.08.2012 v sume 100,- eur, dňa 19.09.2012 v sume 300,- eur a dňa 28.11.2012 v sume 100,- eur.

12. Podľa vyúčtovania nákladov spojených s užívaním predmetného bytu adresovaného žalovanej za rok 2013 VS: XXXXXXXX (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 14 spisu) boli predpísané žalovanej zálohové platby v celkovej sume 1.994,50 eur, pričom skutočný náklad bol vyčíslený na sumu 2.158,97 eur. Rozdiel medzi predpísanými platbami a skutočným nákladom bol tak vyúčtovaný v sume nedoplatku 164,47 eur. Stav konta po vyúčtovaní k 31.12.2013 bol vyúčtovaný v sume nedoplatku 5.850,02 eur.

13. Z fotokópie listovej zásielky žalobcu adresovanej žalovanej označenej ako „XXXXXXXX/Vyúčt. XXXX + rozpis od 1.7.2014“ (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 20 spisu) vyplýva, že žalovaná si podľa oznámenia poštového doručovateľa túto zásielku v odbernej lehote neprevzala a dňa 16.06.2014 bola vrátená žalobcovi späť.

14. Podľa sumárnej analýzy platieb žalovanej za obdobie roku od 01.01.2013 do 31.08.2014 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 27 spisu) žalovaná uhradila žalobcovi v súvislosti s užívaním predmetného bytu v roku 2013 celkovo sumu 800,- eur, a to v nasledovných platbách: dňa 24.01.2013 v sume 100,- eur, dňa 20.02.2013 v sume 100,- eur, dňa 26.04.2013 v sume 100,- eur, dňa 11.06.2013 v sume 100,- eur, dňa 18.06.2013 v sume 100,- eur, dňa 10.07.2013 v sume 100,- eur a dňa 05.11.2013 v sume 200,- eur.

15. Podľa vyúčtovania nákladov spojených s užívaním predmetného bytu adresovaného žalovanej za rok 2014 VS: XXXXXXXXX (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 22 spisu) boli predpísané žalovanej zálohové platby v celkovej sume 2.117,26 eur, pričom skutočný náklad bol vyčíslený na sumu 2.189,27 eur. Rozdiel medzi predpísanými platbami a skutočným nákladom bol tak vyúčtovaný v sume nedoplatku 72,01 eur. Stav konta po vyúčtovaní k 31.12.2013 bol vyúčtovaný v sume nedoplatku 6.939,29 eur.

16. Podľa podpisového hárku vyúčtovania za rok 2014 za dom XXX W. X-X (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 25 spisu) žalovaná prevzala vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním predmetného bytu VS XXXXXXXXX dňa 24.05.2015.

17. Podľa sumárnej analýzy platieb žalovanej za obdobie roku od 01.12.2013 do 30.11.2014 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 29 spisu) žalovaná uhradila žalobcovi v súvislosti s užívaním predmetného bytu za obdobie od 01.01.2014 do 30.11.2014 celkovo sumu 1.100,- eur, a to v nasledovných platbách: dňa 09.01.2014 v sume 400,- eur, dňa 31.01.2014 v sume 100,- eur a dňa 24.06.2014 v sume 600,- eur.

18. Súd považoval medzi stranami sporu za nesporné skutkové tvrdenie žalobcu, že žalovaná okrem vyššie uvedených platieb za obdobie od 01.01.2012 do 30.11.2014 v celkovej sume 2.800,- eur uhradila na svoje záväzky za obdobie rokov 2012 až 2014 ešte ďalšiu platbu v sume 400,- eur.

19. Podľa ust. čl. 20 ods. 1 vety prvej Ústavy SR v platnom znení, každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu.

20. Podľa ust. § 451 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

21. Podľa ust. § 451 ods. 2 OZ zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa ust. § 456 OZ zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

23. Podľa ust. § 458 ods. 1 OZ zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

24. Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

25. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa ust. § 563 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

27. Podľa ust. § 714 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zánikom členstva osoby v bytovom družstve zanikne jej nájom bytu. Nájomca družstevného bytu nie je povinný sa z bytu vysťahovať, dokiaľ mu nie je zabezpečený primeraný náhradný byt. Vrátania členského podielu sa môže člen domáhať až po vysťahovaní z bytu, a to v lehote danej stanovami družstva.

28. Podľa ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení nariadenia Vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky [2] (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Podľa ust. § 226 CSP, právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

30. Podľa ust. § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

31. Na úvod právneho posúdenia súd považuje za potrebné uviesť, že právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na plnenie, vytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej voči návrhu na určenie právneho vzťahu alebo práva, ak otázka, či tu právny vzťah je, či nie je (resp. či tu právo je, alebo nie je) bola (musela byť) posúdená pri rozhodovaní o návrhu na plnenie z toho istého právneho vzťahu alebo práva. (k tomu napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 3MCdo/8/2013-306 zo dňa 03.04.2014). Účinky právoplatného rozsudku Okresného súdu Žilina 14C/59/2009-90 zo dňa 01.07.2010 sa tak vzťahujú aj na prejednávanú vec. Ide totiž o prípad, kedy právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na plnenie (o vypratání predmetného bytu žalovanou na návrh žalobcu), vytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej voči návrhu na určenie právneho vzťahu alebo práva (v tomto prípade nájomného vzťahu žalovanej k predmetnému bytu), lebo otázka, či tu právo je, alebo nie je, bola už (i keď len ako prejudiciálna) posúdená pri rozhodovaní o návrhu na plnenie z toho istého právneho vzťahu, a to už uvedeným rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 14C/59/2009-90 zo dňa 01.07.2010, v ktorom Okresný súd Žilina prejudiciálne posudzoval existenciu práva nájmu žalovanej k predmetnému bytu, pričom dospel k záveru, že toto právo dňom 07.02.1997 zaniklo. Vychádzajúc tak zo znenia cit. ust. § 226 a § 230 CSP, mal za to, že účinky právoplatného rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14C/59/2009-90 zo dňa 01.07.2010 sú záväzné aj pre súd v prejednáwanej veci a súd tak z týchto vychádzal, konštatujúc, že žalovanej právo nájmu predmetného bytu zaniklo (podľa cit. ust. § 714 OZ).

32. Súd zároveň vychádzajúc opätovne z rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14C/59/2009-90 zo dňa 01.07.2010 mal za to, že v danom, prípade pokiaľ ide o predmetný byt, tento je družstevným bytom a žalobca je tak jeho vlastníkom.

33. Možno tak konštatovať, že vo veci bolo preukázané, že medzi stranami sporu neexistoval v rozhodnom čase (od 01.01.2012 do 31.12.2014) zmluvný vzťah založený zmluvou o nájme bytu. Ďalej súd považoval za nesporné, že zo strany žalovanej došlo k užívaniu predmetného bytu v rozhodnom čase. Keďže súd nemal preukázané užívanie predmetného bytu žalovanou na zmluvnom základe, vychádzal z toho, že žalovaná užívala predmetný byt bez právneho dôvodu (aj keď nebola povinná do zabezpečenia primeranej bytovej náhrady podľa cit. ust. § 714 OZ tento byt vypratať), pričom tak na jej strane došlo v zmysle ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka k bezdôvodnému obohateniu zodpovedajúcemu realizácii úžitkovej hodnoty predmetného bytu a hodnote služieb zabezpečovaných žalobcom, ktoré žalovaná požívala spolu s užívaním predmetného bytu. Z cit. ust. § 451 ods. 1 OZ vyplýva povinnosť žalovanej vydať takto získané bezdôvodné obohatenie. Na základe tohto mal súd v konaní preukázanú pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej v konaní (jej povinnosť vyplývajúcu z hmotného práva), ktorej zodpovedá na druhej strane právo aktívne vecne legitimovanej strany sporu. Aktívna vecná legitímácia žalobcu skutkovo vyplýva z jeho vlastníctva predmetného družstevného bytu, teda u žalobcu ide o subjekt komu sa má v zmysle cit. ust. § 456 OZ vydať predmet bezdôvodného obohatenia. Čo sa týka predmetu bezdôvodného obohatenia, ktorý mala žalovaná vydať, súd vychádzal z cit. ust. § 458 ods. 1 OZ, pričom mal za to, že žalovaná sa bezdôvodne obohatila v rozsahu zodpovedajúcej v danom mieste a čase výške nájomného a úhrad za služby poskytované s nájmom predmetného bytu, ktoré by v prípade zmluvného vzťahu medzi stranami sporu musela žalobcovi uhrádzať. Súd tak vychádzal zo sumy, ktorá bola žalovanej vyúčtovaná za užívanie predmetného bytu v rokoch 2012 až 2014 vyúčtovaním nákladov spojených s užívaním predmetného bytu celkovej sume 6.345,85 eur (za rok 2012 v sume 1.997,61 eur + za rok 2013 v sume 2.158,97 eur + za rok 2014 v sume 2.189,27 eur) zodpovedá rozsah bezdôvodného obohatenia žalovanej. Z tejto sumy žalovaná už nesporne uhradila (vydala predmet bezdôvodného obohatenia v rozsahu) sumu 3.200,- eur a je tak naďalej povinná žalobcovi vydať predmet bezdôvodného obohatenia v rozsahu sumy 3.145,85 eur (6.345,85 eur - 3.200,- eur).

34. Pokiaľ ide o námietky žalovanej, ktoré uviedla v odpore proti platobnému rozkazu, súd tieto považoval za účelové bez toho, aby žalovaná tieto akýmkoľvek spôsobom konkretizovala, t. j. konkrétne uviedla, v čom považuje žalobcom vykonané ročné zúčtovania skutočných nákladov spojených s užívaním predmetného bytu za nesprávne a v akej výške tieto mali byť. Žalovaná až do podania odporu, žalobcom vykonané vyúčtovania nenamietala. Žalovaná uviedla len toľko, že náklady považuje za neskutočne vysoko a neprimerane vyčíslené. Je treba tiež zdôrazniť, že výška skutočného dlhu nezodpovedá účtovnej sume nedoplatkov/preplatkov za ten ktorý účtovaný rok, teda sume rozdielu medzi predpísanými platbami a skutočnými nákladmi (v roku 2012 vo výške preplatku 8,75 eur, v roku 2013 vo výške nedoplatku 164,47 eur a v roku 2014 vo výške nedoplatku 72,01 eur), ale zodpovedá

rozdielu medzi skutočnými nákladmi a žalovanou uhradenými platbami (v roku 2012 v sume 1.097,61 eur, v roku 2013 v sume 958,97 eur a v roku 2014 v sume 1.089,27 eur; 1.097,61 eur + 958,97 eur + 1.089,27 eur = 3.145,85 eur = žalovaná suma).

35. Na základe uvedeného tak súd dospel k záveru, že žalobcom žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy 3.145,85 eur je čo do základu aj výšky dôvodný.

36. Pokiaľ ide o čas plnenia záväzku žalovanej, súd poukazuje na to, že OZ neobsahuje žiadne ustanovenie o čase plnenia (splatnosti) nároku vyplývajúceho z bezdôvodného obohatenia a ani medzi stranami sporu o tomto čase plnenia nedošlo k žiadnej dohode. Rovnako čas plnenia tohto peňažného záväzku nebol určený ani rozhodnutím príslušného orgánu. Žalovaná tak v zmysle cit. ust. § 563 OZ bola povinná plniť žalobcovi na základe jeho žiadosti o plnenie. Za takúto žiadosť, súd považoval vyúčtovania nákladov spojených s užívaním predmetného bytu za roky 2012 až 2014, v zmysle ktorých mala žalovaná uhradiť dlžnú sumu v lehote 30 dní odo dňa doručenia vyúčtovania. Pokiaľ tak ide o peňažný záväzok žalovanej vyplývajúci z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2012, t. j. peňažný záväzok vo výške 1.097,61 eur, žalovaná bola povinná tento uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto vyúčtovania (vyúčtovanie sa dostalo do dispozície žalovanej najneskôr dňom 11.06.2013, t. j. posledným dňom odbernej lehoty určenej poštovým doručovateľom na prevzatie listovej zásielky žalobcu, ktorá obsahovala toto vyúčtovanie, keďže žalovaná neprevzatím tejto listovej zásielky sa sama obrala o možnosť sa s ňou oboznámiť a spôsobila túto hmotnoprávnu fikciu doručenia), t. j. do 11.07.2013. Ďalej pokiaľ ide o peňažný záväzok žalovanej vyplývajúci z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2013, t. j. peňažný záväzok vo výške 958,97 eur, žalovaná bola povinná tento uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto vyúčtovania (vyúčtovanie sa dostalo do dispozície žalovanej najneskôr dňom 16.06.2014, t. j. posledným dňom odbernej lehoty určenej poštovým doručovateľom na prevzatie listovej zásielky žalobcu, ktorá obsahovala toto vyúčtovanie, keďže žalovaná neprevzatím tejto listovej zásielky sa sama obrala o možnosť sa s ňou oboznámiť a spôsobila túto hmotnoprávnu fikciu doručenia), t. j. do 16.07.2014. Napokon pokiaľ ide o peňažný záväzok žalovanej vyplývajúci z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2014, t. j. peňažný záväzok vo výške 1.089,27 eur, žalovaná bola povinná tento uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto vyúčtovania (vyúčtovanie prevzala žalovaná dňa 24.05.2015), t. j. do 23.06.2015. Žalovaná sa tak dostala do omeškania (§ 517 ods. 1 OZ) dňom nasledujúcim po dni, kedy mala povinnosť poskytnúť žalobcovi peňažné plnenie, t. j. v rozsahu sumy 1.097,61 eur dňom 12.07.2013, v rozsahu sumy 958,97 eur dňom 17.07.2014 a v rozsahu sumy 1.089,27 eur dňom 24.06.2015.

37. Z dôvodu omeškania žalovanej s plnením jej peňažných záväzkov voči žalobcovi, vzniklo žalobcovi podľa cit. ust. § 517 ods. 2 OZ právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške podľa cit. ust. § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., t. j. vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu žalovanej (súd má zo svojej činnosti vedomosť o tom, že základná úroková sadzba ECB bola v období od 08.05.2013 do 13.11.2013 vo výške 0,50 % ročne, v období od 11.06.2014 do 09.09.2014 vo výške 0,15 % ročne a v období od 10.09.2014 do 15.03.2016 vo výške 0,05 % ročne; § 186 ods. 1 CSP), t. j. právo na zaplatenie úrokov z omeškania: vo výške 5,5 % ročne zo sumy 1.097,61 eur od 12.07.2013 do zaplatenia, vo výške 5,15 % ročne zo sumy 958,97 eur od 17.07.2014 do zaplatenia a vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.089,27 eur od 24.06.2015 do zaplatenia. Vzhľadom k tomu, že žalobca si uplatnil právo na zaplatenie úrokov z omeškania len v rozsahu úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.145,85 eur od 14.09.2015 do zaplatenia, súd viazaný žalobným návrhom (§ 216 ods. 1 CSP), priznal žalobcovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania len v tomto uplatnenom rozsahu a žalobe tak vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť celkovo žalobcovi sumu 3.145,85 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.145,85 eur od 14.09.2015 do zaplatenia.

38. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Súd napokon rozhodol v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania, a to s poukazom na plný úspech žalobcu vo veci podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu 100 %. Súd takto rozhodol aj z dôvodu, že v konaní nevzhladol dôvod hodný osobitného zreteľa, kedy by výnimočne nepriznal žalobcovi nárok

na náhradu trov konania (§ 257 CSP). Za takýto dôvod nemožno bez ďalšieho považovať finančnú situáciu žalovanej a rovnako ani jej zdravotný stav. Žalovaná naopak, ako to aj vyplynulo z dokazovania si dlhodobo neplní svoje peňažné záväzky voči žalobcovi, v súdnych konaniach vznáša účelovú obranu a týmto spôsobuje vznik trov súdneho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).